

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 7P/62/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2614208526
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stella Al Khufash
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2016:2614208526.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica sudkyňou Mgr. Stellou Al Khufash v právnej veci navrhovateľky: Y. U., W.. XX.X.XXXX, Š. I. L., F. R. V. XXX, R. proti odporcovi: F. U., W.. XX.X.XXXX, Š.Á. I. L., M. T. R. V. XXX, R., M. Č. Ú. W. U. M. I. L. E. Ú. W. U. U., Y. W.Á. X, T. XX, XXX XX K. o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností účastníkov voči maloletým deťom: F. U., W.. XX.X.XXXX, Š. I. L., C. U., W.. XX.X.XXXX, Š. I. L. a F. U., W.. XX.X.XXXX, Š. I. L., všetky bytom u navrhovateľky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Senica takto

rozhodol:

Súd manželstvo navrhovateľky Y. U., C. Q., W.. XX.X.XXXX a odporcu F. U., W.. XX.X.XXXX uzavreté dňa XX.X.XXXX pred Matričným úradom M., zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu M. vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane XXX, pod poradovým číslom XXX r o z v á d z a .

Na čas po rozvode súd z v e r u j e maloletého C., maloletého F. a maloletého F. do osobnej starostlivosti navrhovateľke, ktorá bude maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok a odporcovi u r č u j e povinnosť prispievať na výživu každého z maloletých detí sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa zákona o životnom minime v platnom znení, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca, vopred, s účinnosťou odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd styk odporcu s maloletými deťmi n e u p r a v u j e .

Účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom podaným na tunajšom súde dňa 29.9.2014, ktorý doplnila na pojednávaní dňa 1.3.2016, domáhala rozvodu manželstva účastníkov, zverenia maloletého F., maloletého C. a maloletého F. do osobnej starostlivosti navrhovateľke a určenia vyživovacej povinnosti odporcovi voči každému z detí vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa, podľa zákona o životnom minime v platnom znení. Styk odporcu s maloletými deťmi nežiadala upraviť, pretože deti o stretávanie sa s odporcom nemajú záujem a ani by nebolo vhodné, aby ich vodila za odporcom do väzenia.

Odporca s návrhom navrhovateľky nesúhlasil.

Kolíznym opatrovníkom v prípade rozvodu manželstva účastníkov odporučil zveriť maloleté deti do osobnej starostlivosti navrhovateľke a odporcovi určiť vyživovaciu povinnosť minimálne vo výške 30 % zo sumy

životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa zákona o životnom minime v platnom znení. Styk odporcu s maloletými deťmi nepovažoval za potrebné upraviť.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky a odporcu, sobášnym listom účastníkov, rodným listami maloletých detí, obsahom trestného spisu Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/25/2015, správami Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny L., Sociálnej poisťovne, pobočka L., obce R., spoločnosti A. M. L..C..I., Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústav na výkon väzby Ilava, správou kolízneho opatrovníka o prešetrení pomerov a zistil tento stav vecí:

Účastníci uzavreli manželstvo dňa XX.X.XXXX pred Matričným úradom Mesta M.. Manželstvo uzatvárali obidvaja ako slobodní, u obidvoch ide teda o manželstvo v poradí prvé. Obidvaja účastníci sú národnosti slovenskej a štátnej príslušnosti SR. Z manželstva účastníkov sa narodili štyri deti, a to F. U., W.. X.X.XXXX, maloletý F. U., W.. XX.X.XXXX, maloletý C. U., W.. XX.X.XXXX a maloletý F. U.X., W.. XX.X.XXXX. Posledným spoločným bydliskom účastníkov je obec R..

Súd mal preukázané z trestného spisu Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/25/2015, že odporca bol rozsudkom Okresného súdu Senica č.k. 2T/25/2015 - 282 zo dňa 23.3.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.3.2015, uznaný vinným za to, že v období minimálne od 30.6.2012 do 1.10.2014 v priestoroch rodinného domu č. XXX v R., väčšinou pod vplyvom alkoholu, opakovane slovne a fyzicky napádal svoju manželku Y. U., neustále ju bezdôvodne podozrieval z nevery, vulgárne jej nadával, pľuval na ňu, kopal ju do nôh, udieral ju do chrbta a do rúk, ťahal ju za vlasy a asi od mesiaca marec 2014 jej v noci bezdôvodne bránil v spánku a oddychu tak, že hoci musela o 3.12 hod. vstávať na rannú zmenu do práce, nedovolil jej spať, vulgárne jej nadával a urážal ju, strhával z nej paplón a nútil ju, aby neležala a aby vstala z postele, v dôsledku čoho bola nútená v septembri 2014 odísť na ubytovňu v M.. Kvôli deťom sa však do spoločnej domácnosti vrátila, pričom uvedené agresívne správanie obvineného F. U. spôsobovalo Y. U. najmä psychické utrpenie, teda obvinený týral blízku osobu, spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, ponižovaním, bezdôvodným odopieraním oddychu a spánku, čím spáchal zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1, písm. a), b) Trestného zákona, za čo bol podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 39 ods. 4 Trestného zákona odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní dva roky a 8 mesiacov. Pre výkon trestu odňatia slobody bol podľa § 48 ods. 2, písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu zo stredným stupňom stráženia. Súčasne mu bolo podľa § 73 ods. 2, písm. c), d) Trestného zákona uložené ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Zločinu týrania blízkej osoby sa teda opakovane dopúšťal voči navrhovateľke.

Navrhovateľka v súčasnej dobe už nevidí žiadnu možnosť na obnovenie manželského spolužitia účastníkov a v žiadnom prípade nechce s odporcom manželské spolužitie obnoviť, pretože v takomto manželstve naďalej žiť nemôže. Spolužitie účastníkov bolo veľmi zlé už od roku 1998, kedy sa dcéra F. vrátila z detského domova a kedy sa narodil maloletý C.. Odporca nie je biologickým otcom maloletého C., pretože tento sa narodil z mimomanželského vzťahu navrhovateľky, avšak odporca trval na tom, že zostane zapísaný v rodnom liste maloletého ako jeho otec a bude sa riadne o neho starať. Od tohto času však bolo spolužitie účastníkov už veľmi zlé, pretože odporca neustále podozrieval navrhovateľku z nevery a pre trestný čin týrania navrhovateľky bol dva roky vo výkone trestu, no k jeho náprave neprišlo a jeho správanie voči navrhovateľke sa nezmenilo. Odporca má násilnícku povahu a navrhovateľka bola od 30.6.2012 znova opakovane vystavovaná psychickému ako i fyzickému násiliu zo strany odporcu, ktorý ju často napádal, neopodstatnene obviňoval z nevery, a to najmä pod vplyvom alkoholu, za čo bol v konečnom dôsledku tunajším súdom už druhý krát odsúdený za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby, ktorého sa dopustil voči navrhovateľke. Navrhovateľka ani sama a ani s maloletými deťmi odporcu vo výkone trestu nenavštevujú. Odporca nie je s deťmi v telefonickom ani písomnom kontakte, len teraz pred pojednávaním poslal prvý krát list maloletému F.. Odporca v poslednom období píše z väzenia navrhovateľke každý týždeň, no táto na jeho listy neodpovedá, pretože už neverí tomu, že by sa odporca bol schopný zmeniť, nakoľko takto sa správal i v minulosti. Intímne spolužitie a hospodárenie s finančnými prostriedkami účastníci prerušili v júni 2014, odkedy je odporca vo väzbe a následne vo výkone trestu odňatia slobody. V súčasnej dobe navrhovateľka nemá známosť s iným mužom.

Navrhovateľka je zamestnaná v spoločnosti A. M. L..C..I., kde dosahuje priemerný mesačný čistý príjem v sume 807,58 €. Sociálnou poisťovňou, pobočka L. jej boli za obdobie od 16.3.2015 do 7.4.2015

vyplatené nemocenské dávky v celkovej sume 374,30 € a za obdobie od 6.3.2015 do 7.4.2015 jej bol Sociálnou poisťovňou, pobočka Trnava vyplatený úrazový príplatok v celkovej sume 270,80 €. Poberá prídavky na dve maloleté deti v celkovej sume 47,04 € mesačne. Do práce dochádza denne, spravidla vlakom a na cestovné vynaloží cca 80,00 € mesačne. Keď má rannú zmenu príde domov o 16.00 hod. a keď má poobednú zmenu, tak príde o 23.15 hod, pričom počas poobednej zmeny na deti dohliada suseda. Navrhovateľka v súčasnej dobe starostlivosť o deti zabezpečuje sama, spoločne bývajú v rodinnom dome. Za elektrinu platí 30,00 € mesačne, za vodu 20,00 € štvrťročne, kúria drevom, za ktoré zaplatí cca 300,00 € ročne. Počas manželstva mali účastníci viacero pôžičiek, čo bolo spôsobené tým, že odporca dlhodobo nepracoval a navrhovateľka nebola schopná sama živiť celú rodinu. Navrhovateľka vybavila zlúčenie pôžičiek účastníkov do jednej, pričom v konečnom dôsledku bol súčet pôžičiek vo výške 15.000,00 € a túto pôžičku teraz spláca navrhovateľka v splátkach po 147,00 € mesačne. Účastníci majú ešte jednu nesplatenú pôžičku, ktorú si vzal odporca, avšak túto teraz nespláca nikto. Navrhovateľka okrem uvedených detí inú vyživovaciu povinnosť nemá. Plnoletá dcéra F. s navrhovateľkou a maloletými súrodencami už nebyva, žije s priateľom.

Odporca v súčasnej dobe vykonáva trest odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústav na výkon väzby v Ilave, kde bol v danej veci vypočutý dožiadaným súdom, a to Okresným súdom Trenčín. Odporca vo svojej výpovedi uviedol, že s návrhom navrhovateľky nesúhlasí, kvôli deťom a pôžičkám má záujem o obnovenie spolužitia účastníkov. Počas manželstva viac krát žiadal o rozvod, avšak kvôli deťom vzal vždy svoje návrhy späť, čo naposledy urobil 8.9.2014. Odporca uviedol, že nezhody medzi účastníkmi boli od začiatku, v spoločnej domácnosti žili po svadbe päť rokov, potom sa štyri až päť rokov rozvádzať, kvôli dcére obnovili spolužitie až do nástupu odporcu do výkonu trestu, kde bol cca tri roky. Po návrate z výkonu trestu odporca jeden rok pracoval v Č. C., potom asi rok v A. v T., kde býval na ubytovni. Po dvoch rokoch sa vrátil k navrhovateľke a od roku 2009 žili v spoločnej domácnosti v R. až do súčasného nástupu odporcu na výkon trestu. Uviedol, že hádky medzi účastníkmi vznikali preto, že navrhovateľka brala za jeho chrbtom pôžičky, za jednu pôžičku jej odporca vynadal a vzápätí vzala druhú. Navrhovateľka mala počas trvania manželstva dva vzťahy. Z mimomanželského vzťahu, ktorý trval 5 rokov sa narodil maloletý C.. Keď bola navrhovateľka tehotná s maloletým C., vrátili jej dcéru z detského domova, pričom chcela dcéru do detského domova vrátiť a maloletého C. dať na adopciu, s čím odporca nesúhlasil. Poukázal na to, že navrhovateľka je prakticky sústavne v práci a preto je problém z jej strany postarať sa o deti. Do nástupu výkonu trestu sa o deti staral odporca. Intímne spolužitie a hospodárenie s finančnými prostriedkami prerušili účastníci cez prázdniny v roku 2014. Odporca sa s navrhovateľkou a maloletými deťmi naposledy stretol pred nástupom na výkon trestu. Okrem uvedených detí iné vyživovacie povinnosti nemá. Je invalidný dôchodca, invalidný dôchodok poberá v sume 254,10 € mesačne, z ktorého sú mu vykonávané zrážky za väzbu a iné poplatky za výkon trestu. S navrhovateľkou vlastní dom v R., okrem toho nemá žiadny hnutelný ani nehnuteľný majetok a ani žiadne finančné prostriedky. Vo výkone trestu nie je pracovne zaradený, na výživu maloletých detí prispieva rôznymi sumami, dobrovoľne z invalidného dôchodku.

Maloletý C. bol žiakom L. I. Š. L., L. odbor, do školy však prestal chodiť, čím ukončil povinnú desaťročnú školskú dochádzku. Bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny L., avšak raz sa zabudol hlásiť, a preto ho pre nespokojnosť z evidencie vyradili. V súčasnej dobe je nezamestnaný. Maloletý F. je od septembra 2015 žiakom L. I. Š. L., L. odbor a maloletý F. žiakom X. ročníka A. Š. U. R..

Súd mal preukázané zo správy kolízneho opatrovníka maloletých detí o prešetrení pomerov v domácnosti matky, že matka riadne zabezpečuje starostlivosť o maloleté deti, pričom v jej starostlivosti neboli zistené vážnejšie nedostatky.

Podľa § 23 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“), súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Podľa § 23 ods. 2 Zákona o rodine, súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

Podľa § 23 ods. 3 Zákona o rodine, súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

Podľa § 18 Zákona o rodine, manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 19 ods. 1 Zákona o rodine, o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 75 ods. 1, veta prvá Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Súd z vykonaného dokazovania vyvodil ten právny záver, že návrh navrhovateľky bol podaný dôvodne. Navrhovateľka v súčasnej dobe už v žiadnom prípade nechce s odporcom manželské spolužitie obnoviť, pretože v takomto manželstve naďalej žiť nemôže. Odporca sa voči navrhovateľke dlhodobo správal násilnícky, fyzicky aj psychicky ju týral, za čo bol rozsudkom tunajšieho súdu opakovane, v poradí už druhýkrát, odsúdený pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby, tento krát k trestu odňatia slobody v trvaní dva roky a 8 mesiacov, ktorý si v súčasnej dobe vykonáva. Napriek tomu, že odporca s rozvodom manželstva nesúhlasil a má záujem na obnovení manželského spolužitia, reálny predpoklad, že by účastníci obnovili manželské spolužitie už neexistuje. Vzhľadom k tomu, že odporca navrhovateľku

dlhodobo fyzicky aj psychicky týral nie je možné spravodlivo od nej žiadať a ani ju nútiť zotrvať v manželstve s odporcom, ktorý ju dlhodobo vystavoval násiliu. V dôsledku hore uvedených preukázaných skutočností manželstvo účastníkov prestalo plniť svoj spoločenský účel, jeho rozvod nebude ani na ujmu maloletých detí, pretože násilnícke správanie sa odporcu voči navrhovateľke nevytváralo vhodné výchovné prostredie pre maloleté deti, a preto súd manželstvo účastníkov rozviedol.

Príčinou rozvratu manželstva účastníkov je násilnícke správanie sa odporcu a jeho opakovaný výkon trestu odňatia slobody pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby, ktorého sa dopustil voči navrhovateľke.

Na čas po rozvode súd zveril všetky tri maloleté deti do osobnej starostlivosti navrhovateľke, ktorá v súčasnej dobe starostlivosť o deti zabezpečuje sama, po všetkých stránkach, pričom v jej výchove a starostlivosti o deti neboli zistené žiadne nedostatky. Odporcovi súd určil povinnosť prispievať na výživu každého z maloletých detí v zákonom určenom minimálnom rozsahu, a to mesačne sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa zákona o životnom minime v platnom znení, nakoľko v takejto sume je otec povinný plniť si vyživovaciu povinnosť voči svojim maloletým deťom bez ohľadu na jeho schopnosti, možnosti a zárobkové pomery, i keď jeho zárobkové možnosti sú obmedzené pobytom vo výkone trestu odňatia slobody.

Súd styk odporcu s maloletými deťmi neupravil z toho dôvodu, že odporca si v súčasnej dobe, vlastným zavinením, vykonáva trest odňatia slobody a ústav na výkon trestu odňatia slobody v žiadnom prípade nie je vhodným miestom, kde by sa mal rodič so svojimi deťmi pravidelne stretávať, pretože takéto prostredie by mohlo mať na deti nepriaznivý vplyv.

Podľa § 144 Zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), účastníci nemajú právo na náhradu trov konania o rozvod alebo neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Súd však môže priznať i náhradu týchto trov alebo ich časti, ak to odôvodňujú okolnosti prípadu alebo pomery účastníkov.

Súd rozhodol o trovách konania v zmysle ustanovenia § 144, veta prvá O.s.p. a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože ide o rozvod manželstva, každý z účastníkov si trovy konania, ktoré mu vznikli, znáša sám.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou Okresného súdu Senica, Námestie oslobodenia 1, 905 30 Senica, ku Krajskému súdu v Trnave, v 3 vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok

konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko (§ 27 ods. 1 Zákona o rodine).

Obidvaja účastníci sú povinní do 15 dní po právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva oznámiť mestskému alebo obecnému úradu, príslušnému podľa miesta bydliska, zmenu stavu.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).